

[Thorstein Petersen.]

Sogn, skønt de har deres Stednavn ved Siden af; dette Samfund, Færøerne, har imidlertid ikke noget ved Siden af, det hedder kun Færøerne. Det hedder hverken Kommune, Amt eller Sogn, men kun Færøerne. Dette konstaterer for mig, at der i Virkeligheden ikke er sket nogen Ny-skabning, det er et Amfibium, der er opstaaet, og dette vil selvfølgelig forsvinde lige saa hurtigt, som det er opstaaet.

Paa mit Spørgsmaal 2 om § 5 og § 8, Stk. 4, har jeg faaet Svar fra Ministeriet, et Svar der er fuldkommen tydeligt og korrekt — helt korrekt for de Herrer, der svarer, men ikke saa godt for dem, der modtager det. For der staaer direkte, at man overvejer Forholdet mellem 4 Millioner Mennesker og 30 Tusinde Mennesker og kommer til den Overbevisning, at de 30 Tusindes Interesser maa ofres for de 4 Millioners, og der er ikke noget, der hedder, at de 30 Tusinde skal have Erstatning eller Kompensation i det hele taget for de Interesser, som de 4 Millioner tager til sig. Det er en direkte Besvarelse, en Besvarelse, der gaar ud paa, at der ikke gives nogen Kompensation.

Angaaende Spørgsmaal 3 har jeg ogsaa faaet et Svar, som jeg maa sige forskrækker mig. Jeg har faaet det Svar af den højtærede Regering, at Sterlingoverenskomsten er dødsdømt, at det allerede for mange Maaneder siden har været den danske Regering ganske klart, at Sterlingoverenskomsten ikke kunde opretholdes — medens vi levede vort Liv, byggede vor Fremtid paa, at vi kunde opretholde denne Overenskomst. Jeg maa tilstaa, at det var maaske ikke skuffende for mig, for jeg er et af de Mennesker, der maaske har ventet noget i den Retning, men det er et haardt Slag for den færøske Befolkning at høre, at deres Overenskomst med England er faldet.

Angaaende § 11 vil jeg bemærke, saadan som jeg skrev i min Forespørgsel, at der er nogen Mulighed for at fortolke denne Paragraf. Jeg synes, det er kedeligt, naar man laver en Lov, at man saa ikke skriver den saa godt, at den ikke allerede i første Omgang behøver Fortolkning. Det behøver denne imidlertid, og denne Fortolkning er kommet ind i Ministeriets Svarskrivelse, gaende ud paa, at man skal fortolke „Akterne“ som Ekstrakten, og der er for saa vidt ikke mere at sige.

Angaaende § 12 har jeg faaet en Udtalelse fra den høje Regering om, at denne Paragraf skal forstaaes saadan, at Regeringen, i det Øjeblik Flaget har faaet sin nødvendige Anerkendelse, vil notificere det til alle

andre Lande, og deri ligger Besvarelsen, det, der manglede for mig.

Høje Ting! Naar jeg i Dag siger til Dem: lad være med at vedtage dette Forslag — saa ved jeg, at dette er umuligt, saa ved jeg, at Sagen allerede er afgjort, men alligevel vil jeg sige det, nemlig ud fra Forudsætning og ud fra det Synspunkt, at naar Tiden gaar, naar Tider kommer, skal det ikke være usagt fra denne Talerstol. Det skal ikke være usagt fra denne Talerstol, at Advarselen er givet lige til det sidste Øjeblik. Jeg mener, mit Parti mener, at det er en Ulykke for Danmarks Ære, for Færøernes Fremtid, og for alt i Fremtiden, om dette Lovforslag bliver vedtaget. Jeg er overbevist om, at selv om det bliver vedtaget, vil det kun blive for en stakket Stund. Det bliver ikke engang saa mange Aar som de 25, Danmark tidligere opnaaede ved Kontrakt med en anden nordisk Nation. Den færøske Nation maa, skal og vil komme til sin Ret helt og fuldt; det er bare Tiden, det drejer sig om, og dette høje Ting har i Virkeligheden i Dag i sin Haand at afgøre: skal det være nu eller skal det være senere?

Med disse Ord vil jeg indstille dette Lovforslag til Forkastelse.

P. M. Dam: I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen vil jeg bede ærede Medlemmer af det høje Ting inden for alle danske Partier modtage min Højagtelse og Tak for den nationalt forstaaende, frihedselskende, men over for det færøske Folk ansvarsbevidste Holdning, man har indtaget i det foreliggende Forslag til Lov om en ny Styrelsesordning for Færøerne. Det er nemlig min Overbevisning, at man her har skrevet et af de smukkeste og værdigste Blade af Danmarks Historie, og det er saa meget mere bemærkelsesværdigt, som store Dele af Verden trods alle givne Løfter og Forhaabninger nu vrider sig under Tortur og Magtbrug. Særlig i Relation til Tidsaanden maa det betegnes som et enestaaende og lysende Eksempel paa en Nation, fuldstændig frigjort fra chauvinistiske, imperialistiske og andre Magtkomplekser, naar man nu fra dansk Side som Svar paa færøske nationale Krav og Ønsker om Selvstyre har svaret, at saafremt et Flertal paa Færøerne ønsker det, maa Øerne faa Lov til at skille sig ud af det danske Kongerige, og ønsker man ikke dette, er man fra dansk Side villig til en Ordning, der yder Færøerne videst muligt Selvstyre inden for Rigsfællesskabet. Færingernes Flertal har ikke valgt det første, men det sidstnævnte Alternativ, Tilbudet om videst mulig Selv-